

САИД

ПРИЧИЦЕ ИЗ „БЕСТИЈАРИЈУМА”

гргеч

гргеч је, кажу, тврдио једном пред краљем соломуном да може у једном даху, преко главе, скочити до мјесеца и назад. пророк га пусти да проба. кад је гргеч омануо, соломун га стави пред избор или да даље живи као човјек, или да петнаест година служи код траписта као читач молитава пред вјерницима.

гргеч се одлучи за други пут, отада се нијемо моли и више не говори.

он се лако узгаја, отуд претпоставка да је гргеч способан за демократију.

ријетко излази из куће и храни се искључиво дневним звијездама. гргеч избјегава слатководне филозофе који му одричу памћење. да не постане вјеран једноме, он сваког дана чита други дневни лист.

индијски планински чворак

индијски планински чворак не иде никад сам у робне куће. не чита ни књиге јер мисли да би образовање животињу исувише приближило човјеку.

али повремено при застоју саобраћаја слуша приповијетке то-маса мана.

чворак није ни социјалдемократски настројен ни синдикално усаглашљив.

никад не иде на телефон, али је независтан у односу на временске прилике те може да пјева и у тами.

чворак воли дуге шетње удвоје – најрадије по спаљеним шумама – и притом увијек иде један корак иза човјека.

живи од дијалога а умире монологизирајући; већина људи му је прегласна.

каткад се индијски планински чворак ушуња у простор толеранције.

кртица

кртица долази на свијет са догледом.

она прати избјеглице до граница прихватне земље; ако је притом укебају, унеско је осуђује на чишћење терена од муниције.

кад је депресивна, кртица обуче уске плаве фармерке, залијепи бриљантином шишку на чело, изађе на улицу, убацује у уста пржене сјеменке сунцокрета, испљувава љуске и звижди за девојкама.

кртица има један покретни бубрег, мрзи рођендане и пивнице с баштом.

њено гесло: чврста у ствари, помирљива у стилу.

мрав

мрав мастурбира једном у години – наиме, 21. марта, за почетак прољећа – и мисли да онда цијеле године има слободну главу за важније ствари.

он је агностик, макар и с много бриге.

када мрав исели, унајмљује се као трагач за златом.

мрзи лаванду и психологију и склон је чиревима у стомаку.

мрав је потпуно немузикалан, презире контролни сат и увијек задржава своју идеалну тежину.

радо одлази у зоолошки парк да би упознао и друге животињске врсте; особито се интересује за посматрање инсеката – с гаранцијом за кожу која се најежи.

при организовању државе мрав даје предност принципу ограничене неуредности.

он је као пасионирани пјешак за укидање бицикла.

обична домаћа животиња

обична домаћа животиња настројена је градски, порнографски и имуна је на сиду, ждере своје spaghetti bolognese у свиленим рукавицама и користи свилени конач за зубе.

обична домаћа животиња равнодушна је према вијестима; живи на рубу друштва и не вјерује у теорије професора дарвина.

не склапа пријатељства с другим животињама и фиксирана је на људе.

спријатељене тајне службе слажу се да обична домаћа животиња већ хиљадама година пише своје мемоаре; али сва настојања да тај рукопис пронађу досад су остала неуспјешна.

обична домаћа животиња је у фази свог формирања нијема; потом се само разбрбља.

ако има ноге на „о”, мора се претпоставити да ју је у младим годинама власник слао у балетску школу.

обична домаћа животиња не може да гледа крв.

папагај

папагај по правилу служи као акустичко огледало; зато сваки диктатор посједује један раскошан примјерак.

он не заборавља ништа; и робинзон крусо овдје је клонуо духом.

у свом грађанском животу он је биљежник; у природи живи од социјалне помоћи.

папагај мрзи колонијализам, легастеничаре и витриол.

он важи као сигуран од фалсификовања и стога је врло тражен као улог на дуже вријеме.

папагај, захваљујући свом имитаторском таленту, не може да лаже.

воли дувачке капеле и пати од хроничне љубоморе.

ријетко се купа, али онда натенане и у кобиљем млијеку.

пастрмка

пастрмка обично умире од превисоких даџбина за отпадне воде. сваког јутра, да би понудила свјеже месо, тушира се хладном водом, и нема смисла за рајнера марију рилкеа и руже.

пастрмка се не моли, умјесто тога плива узводно.

супротно свим тврдњама жуте штампе, пастрмка може дуго чекати на кишу; за то вријеме плете пуловере за армију спаса и сирочад.

зими пастрмка живи од стрвине што јој се спушта, лети од цвијета уљане репице.

нимало не држи до заштите врста јер мисли да би се могла примијенити као дисциплинско средство против риба.

стално изнова сања да су се безумне рибе преобразиле у људе. пастрмка се плаши само воденог сата и сланог вјетра.

пијетао

пијетао се нарогуши крестом на кокош и свог власника уколико је овај возач на далеке путе и пуцкета прстима.

кад пијетао пречесто кукуриче, мора му се чмар намазати вазелином.

кад пијетао прекасно кукуриче, добије на крести брадавицу која се може уклонити само хипнозом, но пошто се пијетао боји хипнозе радије кукуриче тачно на вријеме.

ред у кљуцању за њега је света ствар, осим кад управо слуша леонарда коена.

пијетао никад не доручкује и никад не путује жељезницом, а хљеб зарађује у индустрији јаја.

недјељом стоји с држачима чарапа и чарапама пред огледалом и вјерује у своју харизму, потом води своје коке у босоногу шетњу брезиком.

борбени пијатао живи у целибату и добија бољу пензију.

ПОЉСКИ МИШ

пољски миш тежи ка двојном држављанству а ипак је моногаман.

он цијуче и нема домовине; зато се тим жешће размножава – и без сталног полног партнера.

кад му ништа више не пада на памет, погоди се за посао посматрача код насе.

пољски миш пузи из принципа и мисли да је тиме мање упадљив.

позивајући се на законе о заштити од буке, често оптужује своје сусједе уставном суду.

пољски миш је језички недаровит.

сирена

сирена пише александринце, лаже и тугује за завичајем.
воли небодере с прозорима који не пропуштају звук и анонимност великих градова.

сирена хода сама, без ревира и зависти због квалитета хране.
животиња што пасе траву, у међувремену рашчережена гласинама, одредила је тестаментом да се њен леш нуди као зимска храна гладним морнарима.

сирена чежњиво чека на исушивање морâ и жели да заборави своје вријеме као привлачна прамчана фигура.

на приче да има двоја леђа, она се само насмијеши.

у борама њеног лица преплићу се остаци јада и дроњци сјећања.
воли мостове и мисли да би испод њих могла да се одмара.

слон

слон умире левитацијом; ова се збива при помрачењу сунца и безгласно.

слон воли само а терго и полни акт изводи затворених очију.

он воли лажан новац и радо га размјењује за своје кљове.

тврди да је научио човјека како се туца просо, али он сам више воли љубичице.

слон није упућен у филозофију и не прихвата да је грађански рат модерна форма дијалога; стога у оружаним обрачунима ради као носач реликвија међу убогим калуђерима, у временима мира као скупљач птичјег ђубрета.

противно тврдњама политичара, у међувремену је доказано да нема слонова који се дају надувати.

кад се слон у мјесецима одмора остави насамо, одбија свако узимање хране и рапидно мрша.

страшило за птице

страшило за птице је професионалном деформацијом заборавило да лети, а стална непокретност лишила га је гласа; данас може само још да мрмља.

кад се уплаши таме, мрмља молитву за кишу јер вјерује да киша гута таму.

претјераним уживањем алкохола руинирало је своју витку фигуру и нема више наде да се нека птица заљуби у њега – но ипак вјерује у своју способност да пати.

страшило за птице је за женски покрет, па ипак апсолутно против побачаја.

кад се осјећа усамљеним, радо се посматра у огледалу и кашље.

сврака

сврака краде сапун јер вјерује да може испрати црnilо лажи. краде и ствари од сребра за свој мираз, тврде неке усједјеличке даме, али младожењу код ње није досад нико видио. ако ништа не нађе, краде чак слова јутарњих новина.

из куће излази само ноћу.

сврака се умјетно оплођава: једна црвенокоса болничарка скупи сјеме путујућих пужева, које онда луластом цјевчицом накапа у свракин кљун.

за вријеме лежења свракино пиле не носи ознаку чина на перју.

шарене свраке погодне су за гласнике, пругасте за мјењаче новца.

шакал

шакал пати од мигрене и сваке ноћи сања о славини с капајућом водом.

очне капке премазује козметичком црном бојом да може пјевати.

шакал воли кокошке и гнуша се национализма.

умире већином при брању купина; оклизне се и сломи врат.

сваке године, по љекарском упутству, пушта пијавицом крв из вене.

једном годишње шакал се сусреће са својим бившим другари-ма из разреда; притом носи једну зоро-маску. тада посјећују отмене ресторани – велику љубав гаји према nouvelle cuisine; бекријају као луди и побјегну не плативши цех. шакал сам зове полицију, која га онда испоручи на његову товарну адресу – јер шакал по цивилном праву није у годинама кривичне одговорности.

упркос ниским примањима, шакал одбија конфекцијску робу.

ШИШМИШ

шишмиш повезује ноћ са праскозорјем, шапуће о злату које избјеглице користе при бјекству, о катастру мириса и непрсканим смоквама.

он воли техно-музику и спава затворених уста пошто се боји да би му душа из њих могла тихо да исцури.

шишмиша праве у сутон двоје љубавника с бијелим очима.

о себи тврди да је био писац писама краља соломуна – овај је, додуше,

разумијевао језик животиња, али није знао да пише.

до другог свјетског рата шишмиш је давао свој допринос исхрани људи тиме што је пољопривреди стављао бесплатно на располагање свој измет као ђубриво. но послије аушвица сере само у ријеке; отад се шишмиш не излаже више ни рентгенским зрацима.

ВУК

вук воли обале ријека јер оне му дају утисак неизмјерности.

вук шкљоца маказама и одсијеца странцу језик прије но што овај замути ријеку својим акцентом.

он за себе држи да је грабљива звијер и храни вртне патуљке.

када је тужан, вук гута шафран.

годинама сабата ради као носач дрва у манастиру босоногих фрањеваца.

вук је свеждер, његов стомак пробавља све – чак и људске нокте. зато кинези своје одсјечене нокте носе увијек са собом – нарочито при путовањима у иностранство.

Превео с немачког
Стеван Тонић